

Prinosi životopisu Tommasa Restija

Ivan Bošković

Tommaso Resti jedan je iz niza talijanskih glazbenika koji su najveći dio života proveli u našim stranama, djelujući na različitim područjima glazbene umjetnosti, pa ih s pravom možemo smatrati i smatramo hrvatskim umjetnicima. Međutim, o Tommasu Restiju dosad smo znali vrlo malo. Nedostajali su nam mnogi, zapravo osnovni podaci iz njegova životopisa. U prilično siromašnoj literaturi o tom glazbeniku navođeni su razni pogrešni ili nepotpuni podaci. Tvrdilo se tako da je rođen u Zadru,¹ pa u Napulju,² te da je umro godine 1826,³ što, kako će se vidjeti, nije točno. Prezime mu se ponekad pisalo u pogravnom obliku Restić (Rastić), jer se smatralo da je Dubrovčanin, odnosno pripadnik poznate dubrovačke plemićke obitelji Restić (Resti).⁴ Tvrdilo se čak da je bio franjevac,⁵ što je u novije vrijeme ispravljeno.⁶ Također je u novije vrijeme utvrđeno da neke instrumentalne skladbe, koje su smatrane Restijevima, nisu njegove.⁷ Jedino što se dosad sa sigurnošću znalo i tvrdilo jest činjenica da je djelovao u Dubrovniku, Zadru i Splitu, gdje je i umro 19. siječnja 1830.⁸ Ali, ni u tomu se nije raspolagalo potpunim podacima, pa se navodilo da je u Dubrovniku djelovao »od 1797. do 1803, ali i kasnije«, odnosno da je u tom gradu od 1805.¹⁰ Također je bilo poznato da se u Glazbenom arhivu Male braće u Dubrovniku čuva niz njegovih skladbi, a jedna u franjevačkom samostanu na otoku Košljunu;¹¹ da su dvije Restijeve kantate objavljene u Zadru,¹² te da u Glazbenom arhivu splitske prvostolnice nije sačuvano ni jedno njegovo djelo.¹³ U Zagrebu su pak godine 1975. objavljene Restijeve (?) *Varijacije za glasovir* u C-duru iz Glazbenog arhiva Male braće.¹⁴

To je, dakle, sve, što se danas znalo, nagađalo ili pretpostavljalo o Tommasu Restiju. Međutim, ove sam godine u dubrovačkom Historijskom arhivu došao do većeg broja podataka o Restijevom boravku (životu) i djelatnosti u Dubrovniku, koji u znatnoj mjeri upotpunjuju njegov životopis. Niz vrijednih podataka zabilježen je i na partiturama ili dionicama Restijevih skladbi u Glazbenom arhivu Male braće, koji također upotpunjuju naše poznavanje života i rada tog svestranog glazbenika i skladatelja.

* * *

Resti je u Dubrovnik došao godine 1790., što je jasno vidljivo iz podatka zabilježenog na jednoj dionici njegove skladbe »*Tantum ergo*« u Es-duru. Tamo je, naime, zapisao: *Tantum ergo / A tre voci con Violini, e corni non obligati/ di me Tomaso Resti/ Raghu-si Xbre 1790.*¹⁵ Otad pa kroz gotovo punih trideset godina, na temelju arhivskih dokumenata i zapisa, možemo pratiti njegovu javnu, vrlo svestranu djelatnost u tom gradu, kao i njegov obiteljski život. Evo najprije podataka osobne prirode.

Tommaso Resti bio je dva puta oženjen. Prvi je brak sklopio s Dubrovčankom Ivanom Milosavić dne 13. veljače 1792.¹⁶ Prethodno je istog dana u Nadbiskupskoj kuriji utvrđeno da je »*Tommaso Resti nativo de Lecce... slobodan da se oženi*«. U tom braku nije imao djece. Prva mu je žena umrla 14. ožujka 1801. u četrdesetoj godini života.¹⁸ Pet godina poslije njezine smrti sklopio je 27. travnja 1806. drugi brak s Dubrovčankom Marijom Botta.¹⁹ U tom je braku imao tri kćeri: *Oronciju Francisku Josipu Mariju*, rođenu 29. lipnja 1807.;²⁰ *Alojziju Ivanu Mariju*, rođenu 15. veljače 1809.²¹ i *Francisku Mariju Benediktu*, rođenu 9. srpnja 1815.,²² te sina *Josipa Cajetana*, rođenog 6. travnja 1819.²³ Četiri godine poslije Restijeve smrti u Splitu, u Dubrovniku je dne 30. ožujka 1834., u pedeset i drugoj godini života, umrla njegova druga žena (*Botta Maria... Vedova di q(uonda)m Tommaso Resti, Maestro di Cappella*).²⁴

To su, eto, podaci o Restiju i njegovoj obitelji (obiteljima), do kojih sam došao u dubrovačkim ma-

tičnim knjigama. Nisu odviše brojni, ali su nesumnjivo dragocjeni, jer nam otkrivaju dosad potpuno nepoznatu stranu njegova života.

* * *

O Restijevoj glazbeničkoj djelatnosti u Dubrovniku sačuvano je daleko više podataka, kako o njegovom reproduktivnom, tako i o stvaralačkom radu. Iz tih se podataka razabire da je Resti u Dubrovniku djelovao kao skladatelj, zborovoda, orguljaš, svirač viole, pjevač i — prepisivač nota.

Najviše zapisa o glazbenom radu Tommasa Restija sačuvano je u seriji »*Detta*«, u kojoj su bilježeni troškovi Kneževa dvora, a znatno manje u računskoj knjizi Bratovštine Presvetog Sakramenta. U zapisnicima Vijeća umoljenih nalazi se i Restijeva molba, kojom traži da se primi u Knežev orkestar kao svirač viole. Niz podataka o njegovu stvaralačkom radu zabilježen je, kako je već rečeno, i na partiturama ili dionicama Restijevih skladbi u Glazbenom arhivu Male braće.

Evo što je o radu Tommasa Restija zabilježeno u seriji »*Detta*«:

U veljači 1791. isplaćen mu je honorar za skladanje i prijepis mise i vespera za blagdan sv. Vlaha. Resti je već u tom prvom zapisu označen kao *maestro*, a ta će mu se oznaka povremeno pridijevati i kasnije.²⁵ Slijedeće godine, u veljači 1792., susrećemo ga kao pjevača pri svečanostima istog blagdana.²⁶ U veljači 1793. isplaćeno mu je 66 perpera i 8 groša za novu misu i himnu sv. Vlaha, te 20 perpera za prijepis tih skladbi.²⁷ Godine 1794. Restiju nema spomena. Pri svečanostima blagdana sv. Vlaha u veljači 1795. ponovno se susreće kao prepisivač notnog materijala²⁸ i vjerojatno kao pjevač.²⁹ U travnju 1795. honoriran je kao pjevač »*Miserere*«³⁰ i mise.³¹ Godine 1796. ponovno mu nema spomena. U veljači 1797. isplaćeno mu je 115 perpera i 10 groša za neimenovane skladbe, dirigiranje, izvedbu, pjevanje i prijepis nota prigodom blagdana Sviječnice i sv. Vlaha.³² Kao pjevač honoriran je u veljači 1798.,³³ a u veljači 1799. isplaćeno mu je 166 perpera i 8 groša za skladbu, te 64 perpera i 6 groša za prijepis (64 i pol lista).³⁴ U veljači 1800. date su mu 133 perpere i 4 groša za neimenovanu skladbu, dirigiranje, izvedbu i pjevanje na blagdan Sviječnice i sv. Vlaha, te 20 perpera za prijepis nota (20 listova).³⁵ Prema podacima iz Glazbenog arhiva Male braće, te naime navedena skladba je *Misa u C-duru*. Naime, na dionici organa te skladbe zabilježeno je: *Messa a 4vo Voci / Del Sig(nor) D Tomaso Resti — 1800/ Per La Festa di San Biagio*.³⁶

U veljači godine 1801. Resti nije spomenut imenom, ali se možda na njega odnosi stavka *all'Organista*, budući da je kao *Maestro di Capella* naveden *Marino Santoro*.³⁷ Slijedeće veljače (1802.) isplaćuje mu se 166 perpera i 8 groša za neimenovanu skladbu,³⁸ a u veljači 1803. ista svota, također za nedovoljno jasno imenovanu skladbu u čast sv. Vlaha.³⁹ U veljači 1804. honorar dobiva kao orguljaš,⁴⁰ a u istom je svojstvu honoriran i u veljači 1805.⁴¹ U seriji »*Detta*« zadnji put se spominje u veljači 1806., kad mu se isplaćuje honorar za neimenovanu skladbu, partituru, pjevanje, orguljanje i prijepis nota.⁴² Ta serija inače završava početkom godine 1808.

U troškovniku Bratovštine Presvetog Sakramenta Resti se spominje nekoliko puta (podatke navodim prema prijepisu *don Nika Gjtvanovića*). Kao orguljaš honoriran je godine 1798. (dva puta)⁴³ i 1799. (također dva puta).⁴⁴ (*Miho Demović* navodi da se Resti kao orguljaš spominje već godine 1796.⁴⁵) Kao violist izgleda da je honoriran godine 1800.,⁴⁶ 1801.,⁴⁷ 1802.,⁴⁸ 1803.⁴⁹ i 1804.⁵⁰ Kažem izgleda zbog toga što nije jasno označeno u kojem je svojstvu sudjelovao u svečanostima prigodom blagdana Tijelova, ali budući da je naveden u rubrikama »*p(er) spesa dell'Orchestra nella*

*Festa dell Corpus D(omi)ni», »Per la musica nel giorno della Festa« i slično, u kojima se kao neimenovani spominju svirači oboe, rogova i kontrabasa, mislim da se može zaključiti da je Resti u tim prigodama svirao violu (violinisti su spomenuti po imenu, kao, na primjer, *Angiolo Frezza* i drugi).*

Kao violist Tommaso Resti je bio namješten i u Kneževu orkestru (*»orchestra del Rettore«*). Istina, to je namještenje dobio prilično kasno, poslije dvanaestogodišnjeg boravka u Dubrovniku. Zanimljiva je njegova molba, upravljena Vijeću umoljenih, kojom je tražio da se primi u spomenuti orkestar, jer nam govori ne samo o Restiju nego i o glazbenim prilikama u Dubrovniku njegova doba. Molba u hrvatskom prijevodu glasi:

Preuzvišenosti!

Vatrena želja, koju sam uvijek gajio, da bih bio namješten u orkestru u časnoj službi Vaših Preuzvišenosti, potiče me da Vas zamolim da biste se udostojali primiti me na rečeno namještenje kao gudača viole. Vježbajući se u rečenom zanimanju, uvijek sam imao pred očima kako bih jednom mogao tražiti tu čast. I, za mojega dvanaestogodišnjeg boravka ovdje, nastajao sam da bih svakoga od Vaših Preuzvišenosti zadovoljio, pružajući svoje slabe usluge onima koji su me počastili svojim naložima. Dobro je poznato Vašim Preuzvišenostima koliko je takvo glazbalo potrebno da bi se postigla savršena i potpuna harmonija na priredbama orkestra u javnim funkcijama. Zbog toga imam smjelosti zamoliti Vašu prirođenu velikodušnost da mi se udostoji podijeliti rečeno namještenje s onolikom doznakom, koliko Vas Gospodin Bog nadahne. Takva milost, koju se nadam dobiti od darežljiva srca Vaših Preuzvišenosti, bit će za mene nemala utjeha, i zažudit će me da neprestano upravljam Previšnjemu molitve za što veću sreću Vaših Preuzvišenosti. Nju neka Bog...

Restijeva molba povoljno je riješena na sjednici od 5. siječnja 1803. Dvadeset vijećnika glasovalo je u prilog Restiju, šest ih je bilo protiv, a tri su se uzdržala od glasovanja. Tako je Tommaso Resti primljen u službu dvorskog glazbenika s dnevnom plaćom od deset groša (*Dokument I.*). Nije mi poznato dokad je bio u toj službi; jamačno do pada Republike godine 1808.

* * *

U vezi s Restijevim boravkom i djelatnošću u Dubrovniku postoji i podatak o njegovoj vojničkoj službi u tom gradu, koji je svojedobno usputno spomenuo *Nada Beritić* (vidi rad naveden u bilješki br. 51), ali koji je nekako ostao gotovo potpuno nemiješan. Stoga mislim da je potrebno na ovom mjestu reći nešto više o toj Restijevoj djelatnosti.

Većina glazbenika u starom Dubrovniku, osobito svirači u Kneževoj glazbi (*»banda del Principe«*), nije mogla živjeti isključivo od glazbe, pa su se prihvaćali i drugih neglazbenih poslova.⁵¹ Kao i njegovi prethodnici i suvremenici, i Resti se prihvatio jedne takove službe. Dne 17. travnja 1797. postavljen je za potporučnika vojske (*milizie*) Dubrovačke Republike s dnevnom plaćom od 10 groša *»i sa svim teretima i dužnostima vezanim uz tu službu«* (*Dokument II.*). Prema tomu ne stoji tvrdnja, da je *»Toma Resti maestro kapele, svirač viole i kompozitor... po dolasku u grad«* (potcrtao I. B.) bio *»čitav niz godina 'tenente' i 'capitano dele milizie'«*,⁵² jer je od njegova dolaska u Dubrovnik, pa do imenovanja za potporučnika prošlo gotovo punih sedam godina. Izgleda da je Restiju kao potporučniku u prosincu 1797. isplaćeno 233 perpere i 4 groša.⁵³

O Restijevoj vojničkoj službi u pregledanim arhivskim materijalima nisam našao više ni jedan određeniji podatak, pa ne mogu ni reći dokad ju je obavljao. Možda je i na toj dužnosti bio do pada Republike.

Također nisam uspio utvrditi kad je iz Dubrovnika prešao u Zadar. S obzirom na to da mu je sin Josip rođen 6. travnja 1819., moglo bi se gotovo sa

sigurnošću tvrditi da je u Dubrovniku bio do te godine. Istina, na jednoj njegovoj skladbi u Male braće zabilježene su godine 1820., 1821. i 1824.,⁵⁴ ali to još ne mora značiti da je Resti tih godina i stvarno bio u Dubrovniku. A ako je u Dubrovniku stvarno bio do godine 1824., onda je u Zadru djelovao nepune dvije godine. Jer, *Niko Kalogjera* navodi da je Tommaso Resti kao *orguljaš*⁵⁵ prvostolnice u Splitu djelovao od 16. veljače 1826. do smrti 19. siječnja 1830., a da je prije toga bio profesor glazbe u Zadru.⁵⁶

* * *

Time bi se iscrpili zasad poznati podaci o Restijevu životu i radu u Hrvatskoj. Oni nisu baš tako malobrojni, te nam zaista omogućuju, da upotpunimo njegov — do danas gotovo nepoznat — životopis.

Na temelju navedenih podataka možemo izvesti slijedeće, sasvim pouzdane zaključke:

1. Resti nije rođen ni u Zadru, ni u Napulju, već u Lecceu, a što se tiče i dosad navedenog podatka, da je na jednoj njegovoj skladbi zabilježeno: *Sig(n)or Tomaso Resti Maestro Capella Napolitano*,⁵⁷ mislim da treba prihvatiti objašnjenje *dr. Vinka Foretića* koji kaže: *»... oznaka Napolitano ne znači baš iz Napulja, već općenito iz Napuljskog Kraljevstva, u kojem se nalazio i grad Lecce.«*⁵⁸

2. Resti je došao u Dubrovnik godine 1790. (a ne 1797.), te je kao svestrani glazbenik (skladatelj, zborovoda, orguljaš, violist i pjevač) u tom gradu djelovao gotovo punih trideset godina, a možda čak i više.

3. Tommaso Resti nije bio franjevac, niti uopće svećenik, nego svjetovnjak. U Dubrovniku je bio dva puta oženjen Hrvaticama, a u drugom je braku imao četvero djece, od kojih su neka, kao na primjer kći Franciska, živjela u Dubrovniku i poslije njegove i majčine smrti (Franciska je umrla 6. srpnja 1853. u trideset i osmoj godini života kao udovica *Jakova Kelnhera*⁵⁹).

4. Cjelokupna njegova umjetnička djelatnost vezana je, slobodno se može reći, gotovo isključivo uz Hrvatsku (Dubrovnik, Zadar, Split), u kojoj je djelovao od prosinca (možda i prije tog mjeseca) 1790. do smrti, 19. siječnja 1830., pa ga s pravom možemo smatrati hrvatskim skladateljem i glazbenikom.

U daljnim istraživanjima trebalo bi ustanoviti:

1. Koje je godine rođen?
2. Gdje je i u koga učio glazbu?
3. Je li i prije dolaska u Hrvatsku djelovao u kojem talijanskom gradu kao glazbenik i skladatelj?
4. Koje je godine prešao iz Dubrovnika u Zadar i koje je dužnosti obavljao u tom gradu?
5. Je li u Zadru nastala još koja njegova skladbi osim onih što ih spominje *Franjo Kuhač*, te je li koje njegovo djelo sačuvano u tamošnjim arhivima?
6. Što je bilo s njegovom obitelji? Je li i ona selila najprije u Zadar, pa u Split, a poslije njegove smrti ponovno u Dubrovnik?

Osim navedenoga, trebat će utvrditi postoji li koja njegova skladba u Glazbenom arhivu splitske prvostolnice (među djelima nepoznatih skladatelja), a one u Male braće u Dubrovniku temeljito proučiti, konačno riješiti pitanje auktorstva djela koja mu se pripisuju, a onim skladbama za koje se utvrdi da su uistinu njegove i umjetnički vrijedne dati dolično mjesto na koncertnim rasporedima⁶⁰ i objaviti tiskom. Tek nakon svega toga moći ćemo dobiti potpunu sliku života i rada tog našeg skladatelja i oživjeti jedno relativno nepoznato i zaboravljeno ime iz hrvatske glazbene baštine.

BILJESKE:

¹ Građa za glazbeni leksikon Franje Kuhaća, Arhiv JAZU, Zagreb, sign. XVII./R 18.

² *Niko Kalogjera: Povjesne crtice o glazbenim prilikama splitske stolne crkve, »Sv. Cecilija«, g. XVIII., sv. 5., rujan-listopad 1924., str. 160.* Taj podatak, pozivajući se na Kalogjeru, navodi i Josip Andreis u *»Razvoju muzičke umjetnosti u Hrvatskoj«* (J. Andreis, Dr. D. Cvetko, S. Đurić-Klajn: *Historijski razvoj muzičke kulture u Jugoslaviji*. Školska knjiga, Zag-

reb, 1962., str. 62.), ali ne i u »Povijesti hrvatske glazbe«, Liber-Mladost, Zagreb, 1974.

³ Franjo Bilić: *Skladbe starih hrvatskih skladatelja 18. stoljeća iz Dubrovnika i Krka — za klavir ...* (osvrtno na izdanje), »Arti musices«, br. 7., Zagreb, 1976., str. 193.

Inače, u ostaloj literaturi o Restiju navodi se točna godina smrti — 1830.

⁴ Pohrvaćeni oblik Restić (Rastić) najčešće se susreće na koncertnim programima i u dnevnom tisku, a rjeđe u stručnoj literaturi (Vidaković, Demović).

⁵ Taj je zaključak izvela Branka Antić (diplomski rad »*Bilježke o klavirskoj muzici u Hrvatskoj*«, knjižnica Muzičke akademije u Zagrebu) na temelju podatka, da je na dvjema basovskim dionicama Restijeve skladbe »*Si quaeris miracula*« u Glazbenom arhivu Male braće zabilježeno: O. Restić i P. Resti O. M.

⁶ Branka Antić: *Klavirska muzika u Dubrovniku*, Rad JAZU, knjiga 337., Zagreb, 1965., str. 261.

⁷ *Skladbe starih hrvatskih skladatelja 18. stoljeća iz Dubrovnika i Krka*. Za klavir. Obradio i redigirao Lidislav Šaban. Hrvatski glazbeni zavod, Zagreb, 1975., (str. II.). Usporedi također i Andreisovu »*Povijest hrvatske glazbe*«, str. 130.

⁸ *Adi — 19 — Gennajo — 1830 —*
Il Sig(nor) Tommaso Resti fu Maestro di Cappella di questa Cattedrale, munito da SSmi Sacramento passò a Miglior vita da Malattia Cronica Consuntiva, e fu sepolto nel Campo Santo di S(anto) Stefano.
Matiche umrlih, Historijski arhiv Split, knjiga IV, (VIII.), MK 38, list 16.

⁹ Josip Andreis: *Razvoj muzičke umjetnosti u Hrvatskoj*, str. 62., isti: *Povijest hrvatske glazbe*, str. 129. Usporedi i navedeni osvrt Franje Bilića.

¹⁰ B. Antić, navedeni rad (6.), str. 261.

¹¹ Ladislav Šaban: *Izvjestje o uređivanju dvaju notnih arhiva u Varaždinu i jednoga na Košljunu (otok Krk) 1972. godine*, »Arti musices«, br. 5., Zagreb, 1974., str. 131.

¹² Vidi 1. bilješku.
¹³ Albe Vidaković: *Izvjestaj o radu na sakupljanju muzičkih neumatskih kodeksa i o pregledu knjižnica u Splitu, Trogiru i Hvaru*, Ljetopis JAZU, knjiga 61., Zagreb, 1956., str. 506.

¹⁴ Vidi 7. bilješku.
¹⁵ Glazbeni arhiv Male braće (dalje GAMB), sign. 9/227.

¹⁶ *Anno D(omi)ni 1792. Die 13. Feb(ruari)i.*
Dispensatis ab Ordinario justa de causa o(mni)b(u)s Denunciationib(us) nulloq(ue) Can(oni)co impedimento detecto; ego Jacobus Lalletta V(ice) P(archus) interrogavi Thomam Resti de Lecce, de cuius Stato libero constat in Curia A(rchi)ep(iscopali), et Ioannam q(uonda)m Antonij Milloslavich, eorum(ue) mutuo consensu intellecto p(er) verba de pr(aese)nti domi privatae habitationis in Matrimonium solemniter conjunxi, presentib(us) Natale Perich, et Lucia Culliscich.

Matiche vjenčanih župe Grad (dalje MV), Historijski arhiv Dubrovnik, knjiga 6. (1778.—1821.), list 52.'

¹⁷ *Ostavština don Nika Gjivanovića*, Historijski arhiv Dubrovnik, RO-166, svežanj CCa/3-47.

U svom zapisu don N. Gjivanović navodi još i sljedeći podatak: »*Taj je Resti bio bio g. 1791. u Lecce, svojoj domovini.*«

¹⁸ *Anno D(omi)ni 1801. Die 15. Martij*
Joanna vulgo Zanetta Uxor Thomae Resti aetatis suae annorum 40. munita o(mni)b(u)s Sacramentis hesternae die mortua est, et sepulta in Eccl(esi)a S(ancti) Fr(a)n(c)i(sci) Int(orticiis) 16
Jacobus Laletta V(ice) P(archus).

Matica umrlih župa Grad (dalje MU), Historijski arhiv Dubrovnik, knjiga 9. (1796.—1821.), list 46.

¹⁹ *Anno D(omi)ni 1806 Die 27 Ap(ri)lis*

Duabus Denunciationibus praemissis, tertia vero ab Ordinario loci dispensata, dulloq(ue) alio obstante Can(oni)co impedimento Ego Nicolaus Caragich V(ice) P(archus) interrogavi Thom(m)am Resti, et Mariam f(ili)am Josephi Botta, eorum(ue) mutuo consensu intellecto p(er) Verba de pr(aese)nti Domi eorum privatae habitationis solemniter in Matrimonium con-

junxi coram Testibus Petro Giurich, et Nicolao Radulovich, et aliis.

MV, knjiga 6. (1778.—1821.), list 123.

²⁰ *Anno D(omi)ni 1807. Die 3. Julii.*

R(everendus) D(ominus) Vincentius Ciumbellich de licentia baptizavit infan(em) natam die 29. Junii proxime elapsi, quae fuit feria 2.^a hora 14: ex Thoma Michaelis Resti, et Maria filia Josephi Botta conjugibus, cui infanti impositum est nomen Orontia Francisca Josepha Maria. Patrini fuerunt Joseph Antonii Botta, et Francisca uxor derol(ica) q(uonda)m Matthaei Crilovich.

Matiche krštenih župe Grad (dalje MK), Historijski arhiv Dubrovnik, knjiga 11. (1799.—1812.), list 116.—117. (Stullijeva paginacija).

²¹ *Anno D(omi)ni 1809. Die 18: Februarii.*

Ego Geor(gius) Campsi batizavi infan(em) natam die 15: currentis, quae fuit Feria 4. hora 4. noctis ex Thoma Michaelis Resti Leccensi, et Maria filia Josephi Botta conjugibus, cui infanti impositum est nomen Aloysia Ioanna Maria. Patrini fuerunt Ioannes Vuletich, et Petronilla uxor Matthaei Brajcovich.

Mk, knjiga 11., list 154.—155. (Stulijeva paginacija).

²² *Anno D(omi)ni 1815: Die 12: Julii*

Ego Georgius Campsi batizavi infan(em) natam die 9: ejusdem, quae fuit Dominica (!), hora prima post meridiem, ex Thoma Michaelis Resti de Lycio, et Maria filia Josephi Botta conjugibus, cui infanti impositum est nomen Francisca Maria Benedicta. Patrini fuerunt D(omi)nus Marcus Matthaei Palicuchia, et D(omi)na Anna filia ejusdem.

MK, knjiga 12. (1812.—1815.), list 40.—41.

²³ *Anno D(omi)ni 1819: Die 13: Aprilis*

Ego Georgius Campsi V(ice) Parochus baptizavi infan(em) natam die 6: ejusdem, quae fuit feria tertia, hora 8: pomeridiana ex Thoma Michaelis Resti de Lycio, et Maria filia Josephi Botta conjugibus, cui infanti impositum est nomen Joseph, Cajetanus. Patrini fuerunt Ill(ustriss)imus D(omi)nus Paulus Comes de Bassegli-Gozze, et Nob(ilitis) Matriona D(omi)na Helena uxor D(omi)ni Nicolai de Pozza.

MK, knjiga 13. (1816.—1819.), list 43.

²⁴ MU, knjiga II. (1832.—1839.), list 27., br. 20.

²⁵ *Al M(aest)ro Resti p(er) composiz(ion)e della Messa, e Vespro di S(anto) Biagi(o), e trascrizione delle Carte 40: —*

»*Detta*«, sv. 84. (1788.—1793.), list 55.'

²⁶ *Al M(aest)ro Resti p(er) canto 8:4*

Isto, list 174;

²⁷ *a Resti M(aest)ro di Capella p(er) composizione della nuova Messa et Inno p(er) la Festa di S(anto) B(iagi)o 66:8*

p(er) trascrizioni di detta 20—

Isto, list 217.'

²⁸ *A Tomaso Resti (per) d(et)ta+ di fogli 27 a g(rosset)ti 10 . . . (?) 6:30 22:6*

+ *Za prijepis notnog materijala.*

»*Detta*«, sv. 87. (1793.—1799.), list 55.'

²⁹ *A Tommaso Resti come Canto (?) 40*

133:4

Isto, list 56.

³⁰ *Agll'Infra(scri)tti p(er) il Canto del Miserere . . . A Tommaso Resti . . . 16:8*

Isto, list 60.'

³¹ *A Tommaso Resti+ J 3:20 11:8*

+ *[p(er) la Messa cantata]*

Isto, list 62.

³² *a Tommaso Resti p(er) le composizioni della Musica, direzione, esecuzione, e canto nel giorno della Mandouna la mattina, ed il dopo pranzo, e la mattina della Festa di S(anto) Biago J 26, e p(er) copiare le Carte della Musica J 8:30 115:10*

Isto, list 124.

³³ *a Tomaso Resti p(er) d(ett)o Canto 20*

Isto, list 173.'

³⁴ *Dati al M(aest)ro di Capella Resti p(er) la composizione della Messa e Suova (?) J 50 166:8 P(er) copiatura di fogli 64 1/2 carta di Musica . . . (?) . . . 64:6*

Isto, list 209.

³⁵ A Tommaso Resti M(aest)ro di Capella p(er) Composizione d(e)lla Musica, direzione, esecuzione, e Canto nel Giorno d(e)lla Madonna ili dopo pranzo, e la mattina della Festività di N(ost)ro Protettore S(anto) Biagio in J 40. 133:4

A sud(ett)o p(er) Coppiature d(e)lle Carte di Musica p(er) Fogli 20. a g(rosset)ti 12. 20:—

»Detta«, sv. 89. (1800.—1804.), list 7.'

³⁶ GAMB, sign. 71/1850.

³⁷ »Detta«, sv. 89., list 71.

³⁸ A Tommaso Resti p(er) Composizione d(e)lla Musica.. (?) 50:— 166:8

Isto, list 113.'

³⁹ A Tommaso Resti p(er) la Composizione della Musica p(er) S(anto) Biagio Ducati cinquanta..... 166:8

Isto, list 166.

⁴⁰ Al Resti Organista.. (?) 12.— 40:—

Isto, list 217.

⁴¹ A Resti Organista g(rosset)ti (?) 12 40:—

»Detta«, sv. 90. (1804.—1807.), list 27.

⁴² A Tommaso Resti p(er) la composiz(ion)e della Musica J 52.

p(er) la partitura — 6.

p(er) canto a d(et)to — 10.

p(er) Organista — 12.

p(er) copiatura di t(ut)te le Carte 35.

Isto, list 74.

⁴³ Ostavština don Nika Gjivanovića, Historijski arhiv Dubrovnik, RO-166, svežanj CCa/79-1, str. 16.

⁴⁴ Isto, str. 15.

⁴⁵ Miho Demović: Bratovština Presvetog Sakramenta i crkvena glazba u Dubrovniku, »Sv. Cecilija«, g. XL., br. 1., siječanj-ožujak 1970., str. 21.

⁴⁶ Ostavština don Nika Gjivanovića, Historijski arhiv Dubrovnik, RO-166, svežanj CCa/79,1, str. 16.

⁴⁷ Isto, str. 16.

⁴⁸ Isto, str. 17.

⁴⁹ Isto.

⁵⁰ Isto.

⁵¹ Nada Beritić: Iz povijesti kazališne i muzičke umjetnosti u Dubrovniku, Anali Historijskog instituta u Dubrovniku, godina II., Dubrovnik, 1953., str. 352.

⁵² Na istom mjestu.

⁵³ A Tommaso Resti in virtù della aPrte dell'Eusd. Sen(at)o presa sotto li 15 cor/rent/e 233:4

»Detta«, sv. 87., list 169.'

⁵⁴ GAMB, sign. 71/1853.

⁵⁵ U zapisu o smrti, međutim, navedeno je, da je Resti bio zborovođa (Maestro di Cappella) splitske prvostolnice. Vidi bilješku br. 8.

⁵⁶ Niko Kalogjera, n. r. (2), str. 160.

⁵⁷ GAMB, sign. 9/228. Usporedi i navedeni rad Branke Antić (6), str. 261.

⁵⁸ B. Antić, n. r. (6), str. 261.

⁵⁹ MU, knjiga V. (1851.—1857.), str. 60.-61., br. 54.

⁶⁰ Resti kao skladatelj našoj koncertnoj publici i-pak nije potpuno nepoznat; zagrebački ansambl »Collegium musicum« ima na programu njegovu ariju »Non voglio piu darmi«, koju je (u obradi dr. Vladimira Berdovića) dosad izveo više puta u raznim gradovima i snimio na gramofonsku ploču »Jugotona« LSY 61226. Resti je svojedobno izvođen i na Dubrovačkim ljetnim ĩgrama (godine 1954.), a ove su godine dne 13. prosinca u okviru osmih Dana hrvatske glazbe na koncertu Muzičke škole »Luka Sorkočević« u Dubrovniku izvedene njegove (?) Varijacije za glasovir u C-duru.

Dokumenti:

I.

Mercoledì li 5 Gennaro [1803.]

(omissis)

La (ri)ma parte è di accettare la Supplica di Tommaso Resti letta con assegnari Grossetti dieci al giorno per suo Salario _____ 20 (contro) 6

3 non ball(ottat)te

La 2.ª è di no _____

La brama, che sempre ho nutrito d'essere impiegato nell'Orchestra al venerato servizio dell' E(ccellenze) V(ostre) mi spinge di venire a supplicarle a degnarsi conferirmi il detto impiego con quell'assegnatore di Violetta. Ciò sempre ho avuto di mira, esercitandomi in detta professione per potere una volta ambire questo onore: e nella mia dimora di dodici anni qui ho procurato di incontrare le soddisfazioni di ciascuno dell'E(ccellenze) V(ostre), prestando quei deboli servizi a quei, che mi onoravano dei loro comandi. E ben noto all'E(ccellenze) V(ostre), che un tale istromento è necessario per rendersi perfetta e compita l'armonia, che viene eseguita dall'Orchestra nelle funzioni pubbliche, onde mi faccio corraggio ad implorare gli effetti della loro innata munificenza a degnarsi conferirmi ili detto impiego con quell'assegnamento, che da Dio Signore saranno ispirate. Una tal grazia, che spero di ottenere dal generoso animo dell'E(ccellenze) V(ostre), sarà a me di non piccolo solievo, e mi porrà in obbligo di porgere continui voti all'Altissimo per le maggiori felicità dell'E(ccellenze) V(ostre). Quas Deus ...

Consilium rogatorum, Historijski arhiv Dubrovnik, sv. 209. (1802.—1803.), list 19.—19.'

II.

Lunedì li 17 Aprile 1797

(omissis)

La p(ri)ma parte è di creare per Sotto Tenente delle n(ost)re Milizie Tommaso Resti col salario di g(rosset)ti 10 al giorno, e con tutti i pesi ed obblighi annessi a tale impiego _____ 20 c(ontro) 5
una non ball(ottat)a

La 2.da è di no _____

Consilium rogatorum, (HAD), sv. 204. (1797.), list 56.

(ZUSAMMENFASSUNG)

Tommaso Resti ist einer aus der Reihe italienischer Komponisten, die den grössten Teil ihres Lebens in Kroatien verbrachten. Sie wirkten auf verschiedenen Gebieten der Musikunst, und werden mit Recht als kroatische Künstler betrachtet. Aber von Tommaso Resti wusste man bis jetzt sehr wenig. Es fehlten viele, eigentlich die Grunddaten seiner Biographie, und die ziemlich karge Literatur über diesen Musiker lieferte meist fehlerhafte oder unvollständige Daten. Der Autor dieses Artikels fand in diesem Jahr in dem Historischen Archiv von Dubrovnik eine grössere Anzahl Nachrichten über den Aufenthalt (das Leben) und die Wirksamkeit Restis in Dubrovnik, die massgeblich seine Biographie vervollständigen.

Auf Grund dieser Berichte ist es ersichtlich, dass Resti im Jahre 1790 (nicht 1797, wie man bis jetzt dachte) nach Dubrovnik kam und dort als Komponist, Chorleiter, Organist, Violaspieler, Sänger, Notenabschreiber und Unteroffizier des Heeres der Republik Dubrovnik fast dreissig Jahre (vielleicht auch mehr) verbrachte. In Dubrovnik heiratete er auch zweimal und hatte vier Kinder aus der zweiten Ehe. Nach langem Aufenthalt in Dubrovnik ging er nach Zadar (wahrscheinlich im Jahre 1824) und dann im Jahre 1826 nach Split, wo er als Chorleiter bei der Kathedrale bis zu seinem Tode am 19. Januar 1830 wirkte.

Der Musikarchiv der Minoriten in Dubrovnik herbergt mehrere seiner Kompositionen, von denen einige nach heute auf den Konzerten aufgeführt werden. Unter den ihm zugeschriebenen Werken gibt es jedoch auch Kompositionen anderer Musiker (Pleyel), so dass es eines gründlicheren Studiums seines Schaffens benötigte, um das vollständige Bild seines Lebens und seiner Arbeit zu erhalten. Öftere Aufführungen seiner authentischer und wertvoller Werke könnten diesen relativ unbekanntem und vergessenen Namen des kroatischen musikalischen Erbes wieder ins Leben rufen.